

„Můžem se k tobě zajet podívat? Mohlas něco přehlédnout,“ navrhně Markus, jakmile hodí složku na stůl. Chci hned namítnout, že už to tam přece prohlédl Michael, ale kousnu se do jazyka. Jde o Emmu a já chci, aby se to vyřešilo co nejdříve, a tak rozhodně nebudu bránit v tom, aby se tam taky zajeli podívat, přestože pochybuji, že objeví něco nového. A navíc, kdy se naposledy stalo, že Annabell Goldbergová něco přehlédlá? Vím to přesně – nikdy.

Sice se mi nelíbí, že mi budou čmúchat v bytě, ale nedá se nic dělat. Cestou ven se ušklíbnu na svého parťáka, který se morduje s papírováním ohledně našeho posledního případu. Hugo je trochu vyšinutý, ale je sakra spolehlivý. Na první pohled je všem jasné, že zrovna s tímhle rysodlakem není radno si zahrávat. Prozradí ho jeho mlsný pohled. Bohužel netouží po sladkostech, ale po adrenalinu a krvi. A taky po ženách, po spoustě žen včetně mě, ale já ho už roky vytrvale odmítám. Postupem času se z toho stala spíš hra a je tak jedním z mých nejlepších přátel. Pošlu mu jeden vzdušný polibek, což mi oplátí vražedným pohledem.

Magové se proženou naším bytem jako velká voda. Nebemrou vůbec ohled na moje soukromí, a i když jsem jim výslovně zakázala chodit do mé ložnice, Markus si tam nakráčí jako velký pán. Bylo by mi to jedno, kdybych tam neměla tak hrozný binec. Uklízení prostě nemám v oblibě, připadá mi to zbytečné. Pokaždé, když si něco uklidím, nemůžu to pak najít. Takhle mi to naprosto vyhovuje, říkám tomu organizovaný nepořádek. Akorát je problém s pánskými návštěvami. Ne že by před mým pokojem stála fronta božských mužů toužících po mojí společnosti.

Jak jsem si myslela, nepodaří se jim najít nic nového. Žádnou další stopu magie neobjeví ani Viktor, který dokonce vytáhl paty ze stanice. Chlapí se tak vydají zpět na pracoviště a zkusí zjistit, jestli se v noci ve městě neobjevila i jiná velká ohniska magie nebo jestli náš byt představoval jediné centrum dění. Vsadím se ale, že jich bude tolik, že kdybychom je chtěli projít všechna, budeme to řešit do konce roku.

Potom, co vyšlo najevo, že se mezi lidmi pohybují i magicky nadaní, vlády nainstalovaly po světě detektory magie. Ty měly nejdříve za cíl naše schopnosti omezit a kontrolovat, kde a kdy svou sílu použijeme, ale postupem času lidé zjistili, že to nemá smysl. Zvláště když i oni sami začali experimentovat s magií. Na vyvolání démona totiž nepotřebujete být magicky nadaní, stačí najít tu správnou knihu s šikovným zaklínadlem a je to. Teď detektory magie používáme k odhalení pachatelů. Pokud někdo do našeho světa přivolá nějakou potvoru, může nám silné ohnisko magie prozradit lokaci osoby, která si zahrávala s něčím, s čím neměla.